

Szerkesztőségi iroda:

Főntéza 186. sz. — Ide intézendő minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény.

Hirdetések elfogadtatnak a kiadó hivatalban Nagy Ferenc könyvkereskedésében Gyulán.

Hirdetések díja: Egy négy hasábos Garmondsor 5 kr. — Bélyegdíj 30 kr.

BÉKES

Megjelenik hetenként egyszer minden vasárnap.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.

Az előfizetések bérmentesített levelekben a lap kiadó hivatalához intézendők.

politikai, gazdasági és ismeretterjesztő hetilap.

Gyula, július 22-én.

(?) Lapunk ezidei 25-ik számában megjelent „A sajtó a pártmozgalmakban” című cikkben bővebben kifejtettük azon modort, melyet az ellenzék a journalistika terén követni pártcéljai érdekében jónak lát; jeleztük azon hangot és irányt, mely ellenzéki lapirodalmában ugyszólván rendszeressé vált s mely míg egyrészt az illem és irodalmi méltóság színvonalán mélyen áll s ekként hírlap-irodalmunk becsének s hitelének hasznára egyáltalán nem válhatik, addig másrészt az olvasó közönség finomabb érzékkel bíró részének méltó visszajelzését idézi fel, a kevésbé művelt rész izlésének fejlesztésére pedig legtávolabbról sem alkalmas, sőt annak tompítására vezet.

Azonban lapunk vidéki közlöny lévén s mint ilyen körének kimértége miatt, szavainak csak nagyon korlátolt hatását várhatván: egyáltalában nem hisszük s nem hittük fentemlített cikkünk közrebozsításakor sem, hogy a benne kifejtett nézetek illetékes körökben oly figyelem tárgyai legyenek, mely a kérdéses irodalmi vizsgálások orvoslását vonhatná maga után.

De jelezni óhajtottuk mindenestre e visszaéléseket, mint tényeket, melyeket részünkről is hallgatással mellőzni nem lehet, nem szabad; hangoztatni akartuk következményeikkel együtt azért, hogy legalább korlátoltabb körünkben figyelmet ébresszünk irántuk.

Azonban a sajtó terén azóta, mióta az hazánkban újból szabaddá lett, tehát az eszmék szabad nyilvánítása ismét lehetővé tétetett — az irodalmi visszaéléseknek egy másik neme is lábra kapott, mely következtésében az előbbi, a napi sajtó körül észlelnél nem kevésbé válhatik veszélyessé, sőt bátran mondhatjuk: veszélyesebb is.

Értjük: az alsóbb néposztálynak olvasmányul

szánt azon könyveket és folyóiratokat, melyek napjainkban gomba módjára teremnek s melyek célja a kevésbé értelmes osztály primitív felfogási képességét még jobban törpíteni s azt teljesen megzavarni.

Minden jobb érzésű keblet mélyen elszomorító azon lépten-nyomon észlelhető jelenség, mely szerint a köznépmohó vággyal kap minden ilyenemű nyomtatvány után s teljes hűtelt ad mindannak, mi a jól értelmezett műveltség rovására s a művelni-akarás örve alatt azokban napvilágot lát.

Köznepiünk ugynevezett olvasókörrei asztalain csaknem kizárólag ilyenemű folyóiratokra találnak; könyvtáraik legkapósabb könyveit azok képezik, melyek a nép tudvágyát legjobban ingerlik, e tudvágyat a valódi tudás rovására elégitik ki s a hamis felvilágosultság burjánait termik a köznépnél.

Innen magyarázható leginkább a nép körében tapasztalható ugynevezett féltudakosság; ez leginkább oka annak, hogy köznépiünk oly kevés fogékonyságot árul el a valódi ismeretek iránt, s hogy a legőszintébb akarat s igyekezet sem képes magának utat törni az irodalmi salak okozta zúfón keresztül egy jobb s józansabb eszme elültetése végett, a hamis tanokkal saturált köznépmohó kebeléhez.

Az irodalmi üzérkedés egy aljas neme ez, mely azonban sokszor a politikai üzérkedés egy módja is és utóbbi esetben csak azok által helyeseltethetik, kik a cél eléréseért bármily szennyes eszköz használatát is megengedhetőnek tartják.

Am vegyük a dolgot lelkiismeretükre azok, kik az ilyen sajtótermékek előállítására vállalkoznak, — ám számoljanak lelkiismeretüknek a következményekért azok, kik az irodalom e salakjainak terjedését — bár hatalmukban állana — meg nem akadályozzák: számoljanak

azok, kik a pártszellem ébrentartására hasonló módok alkalmazásától nem irtóznak.

Mi csak fájdalom és sajnálkozással, de egyzersmind kedvezőbb fordulat reményével is szívünkben nézhetjük ezen üzelmeket, mert hiszen segíteni a bajon nem áll tehetségünkben s csak köznépiünk természetes józanságában bizva hiszszük, hogy ennek is vége szakad.

— A horvát országgyűlés jul. 21-ki ülésében 55 szóval 10 ellen elhatározta a fiumei kérdésben, hogy a történelmi jogok megóvása mellett az országos kormány a magyar ministeriummal egyetértve intézkedjék, hogy a mostani állapot megszűnjék, és provizorium útján végleg rendeztessék; valamint, hogy a megye az autonóm kormány, a város pedig és területe Magyarország hatósága alá vonassék; végre, hogy végleges elintézés céljából annak idején új regnikorális deputáció neveztesse ki.

— A képviselőház mult heti ülésének tárgyát, a köztörvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalása képezte. A július 21-iki ülésben a törvényjavaslat egyik leglényegesebb szakasza felett folyt a discussió, a 19. § felett, mely a megyei bizottságok mikénti alakításáról szól. A kérdés eldöntését: vajjon elfogadja-e a ház a kérdéses szakaszt a központi bizottság szövegeztése szerint vagy nem — a következő napi ülésre halasztatott, miután az elnök jelentése szerint husz képviselő ezt kívánta, a házszabályok értelmében pedig e kívánatnak helyt kelle adni. —

— A kitörőfélben levő háborút érdeklőleg eddigél csak harci készülődésekre vonatkozó hírek érkeznek. A hadüzenet Franciaország részéről e hó 18-án este küldött meg Poroszországnak s Bismarck azt a birodalmi gyűlésben ugyan e hó 19-én mutatta fel. Szavait, melyekkel a hadüzenet megérkezését jelenté, zajos tetszéssel

TÁRCA.

Munkácsy Mihály „Siralomház” című festvényének magyarázata.

Ösém Munkácsy által megkeresztetvén, hogy a Siralomházi képhez németül — így ő írni nem tud — magyarázatot írnek a kép tulajdonosa Wilstack amerikai polgár számára, ki a jelenettel még sincs egészen tisztában s nevezetesen nem bírja magával elhítni, hogy az az elítelt közönséges gonosztevő legyen: én a szövözegzésre vállalkoztam s nevezetesen azt a lehetőséget állítottam fel, hogy annak az elíteltnek csakugyan nem kell szükségképen megrögzött gonosztevőnek lenni, hogy az eredetileg jóra való ember is lehetett, hanem rossz utra üldöztetés, elkeseredett kedély terelték.

S mivel e magyarázat nincs érdek nélkül, mert mutatja, hogy népiünkben a vad erély, érzékenység és legénykedés, melyek jellemvonásai, nevelés hiányában olykor mily szomorú eredményre vezetnek.... jónak látam azt némi változtatással a „Békes”-nek is megküldeni. Kiténik belőle, mert nincs hűség nélkül, mennyire szükséges erkölcsi alapot nyujtanunk nevelés által, mely a szilajságot enyhítse, az elkeseredettségnek rossz tettekben kitérését akadályozza.

A magyarázat így szól:

Az 1848. magyar-osztrák belháború magyar részről védelmi harc volt az osztrák kényuralom ellen, mely megrögzött alkotmány-gyűlölettel fogva, a magyar ki-

rály által csak az imint szentesített (1848. évi) epochalis törvényeket is megirigylvén, az országot haddal támadta meg és ellene az országbeli idegen nemzetiségeket is felbujtogatván a fájháború is előidézte, mely a harcok legkegyetlenebbje.

Háború után az országban katonai kormány ostromállapottal uralkodott. Mégis rablóbandák alakultak, melyeket elnyomni sokáig nem sikerült úgy, hogy a lakosság a politikai üldözések, katonai garázdálkodás és a rablók üzelmének kettős tüze közé szorult volt. És oly nagy volt a közkeresedtség, hogy eleintén, ha a biztonszági közegek rablókkal összecsaptak és — megverettek, a lakosság nemét a kárörömmel el nem fojthatta. Vad hírek keringtek, hogy a rablók csak német pénztárcákat és az olyanokat fosztogatják, a kik harc folytán magukat az ország iránt ellenségesen vagy legalább bűnös közönnyel viselték...; hogy a harc rövid idő múlva újra ki fog törni s akkor aztán a muszka is az országgal fog tartani; hogy az amugy rabolt pénzt a háború költségeire fog fordítani; hogy az atéle rablások tulajdonképen nem is valóságos rablások, hanem visszatorlás, a rablott pénz hadi préda — volnának...!

Tény volt, hogy azon időben az országban számos politikai compromittált egyén bujdosott, köztük közhonvédek is, kik magukat az osztrák seregbe besoroztatni nem akarták s hogy ez utóbbiak némelyikét, szintén üldözöttvén, jóformán az éhség, nyomorúság tették rablóvá, mire nézve némileg szánalmat kelthettek.

A bíróságok természetesen rabló és rabló közt különbséget nem tehettek s ha tettek, ez aligha nem az iminti eltévelyedettek rovására történt volna, mert ellenrészről

viszont az új organumok némelyike előtt a közönséges rablók sem voltak oly gyűlöletesek, mint a rebellisek, főleg ha azonfelül még más betudható cselekedettel is terheltettek. Ezen ellenséges hangulat magától érthetőleg csak olyanoknál volt meg, kik külföldi jött-mentek, a magyar fajnak eo ipso ellenségei voltak, vagy kik a nemzet salakjából emegáltak s lettek hivatalnokokká s csakhamar el is csapattak (Gozsdu szerint), „mert a kutya első kölykeit vízbe szokás lökni.” Azon időben tehát nem egy kerülhetett hóhér kezébe, ki normalis időkben az enyhítő körülményeknél fogva talán szelidebb büntetéssel sújtatott volna.

A siralomházi elítelt egyikét ábrázolja azon szerencsétleneknek, kikről feljebb volt szó, kik becsületes előéletűek voltak, magukat a harc kitérésrekor a haza védelmére családjuk odahagyásával s lelkesedéssel önként felajánlották, a harcban rettentetlen bátorságot tanusítottak, azután pedig inkább meghalni voltak készek, hogy sem magukat az akkor gyűlölt osztrák seregbe besoroztatni engedjék; kik szentül hitték a harc megújulásról szóló vad híreket, tehát magukat addig bujdosásnak adták s üldözöttvén, éhségtől sanyarva, elkeseredve, utóbb fosztogatásra vetemedtek, eleintén talán olyanokat támadván meg, kik a hazafiatlanság hírében állhattak — kik így akarva nem akarva bele kerülvén, többekkel szövözetkezve még a katonai rendőrök előtt sem tértek ki, hanem azokkal szívök szerint összecsaptak, azokat nem egyszer megverték stb. Végre azonban a tulerő által elnyomattak, ha ugyan kezükben fegyverrel s ha még kevésbé iniáltak voltak, azon meggyőződéssel el nem estek, hogy ők tulajdonképen nem is bűnösök. Az elfo-

fogadták a ház feliratot határozott intézni a királyhoz. — Egyes hatalmasságoknak a háború iránti magatartását illetőleg következők vannak tudva: Bajorország a fegyveres semlegesség mellett nyilatkozik; Oroszország magatartása eddigéig nincs eldöntve; Franciaország terveit illetőleg bizonyosságot nem szerezhetni; Románia Franciaország iránti sympathiája mellett az eseményekkel szemben semleges állást foglal el; Austria-Magyarország pedig a fegyvertelen semlegességet határozta el. — Érdekes tudni a francia és porosz hadsereg számerejét, melyet a „Weser Zeitung“ következőleg ad elő: a francia összesen 520,000 embert állít ki az új katonai szervezett szerint; az északnémet szövetség egy millió és kétszáz ezer embert állíthat hadi lábra; a hadviselő sereg 900,000 emberből áll s ebből 700,000 használható hadviselésre. E szerint az északnémet szövetség 200,000 emberrel állíthat ki többet, mint Franciaország. — Legújabb tudósítások szerint az ellenséges seregek stratégiai sorakozása megkezdődött. A poroszok jelentékeny haderőt egyesítenek a Saar folyó mellett a franciák pedig Badenhez közelednek. Rajnai Bajorországban várják az első ütközetet. A porosz-orosz határokon Oroszország táborokat állítat fel Berg tábornok főparancsnoksága alatt. Badeni csapatok állást foglaltak Kehl mellett, (határváros Franciaország és Baden hercegség között) homlokka a francia Strassburg felé. A kehl hidakat felszedték. A badeniak balszárnyához a württembergi hadsereg csatlakozik, jobbról porosz csapatok foglalnak állást.

Pesti levelek.

I.

Julius 19.

Bekopogtatok a t. szerkesztő ur lapjához, ha kopogtatásomra a „szabad“ szó nem csupán az etiquette kottája nyomán fog elhangzani. (Az őszinteség „kottája“ mondatja velünk, hogy szabad. — Szerk.)

Programot is adok röviden, nehogy valaki által nem modern embernek mondassam. Megvallom, hogy nem vagyok jobboldali, ennél fogva kerülni fogom a politikát ahol csak lehet; megpenditek mindent mi társadalmilag a magyar alföldet érdekli, ha pedig nem lesz ily tárgy, írok olyanról mi még se legyen érdektelen és végre inkább kedélyesen, könnyeden iparkodom írni semmint nagyképű komolysággal és a dolog mélyén unalmassáig fontolgatva. —

Először is tehát a — politikáról. (Tehát mégis! — szerk.) Megvallom, hogy csodálom, miszerint Békésmegyének egy — és jobboldali irányzatú lapja van, mely ugyan nem egyoldalú annyiból, hogy nem jobboldalinak is tért nyit hasábjain. Jó, hogy ez is van. (Talán azt hiszi Ön, hogy Békésmegyének ellenzéki lapra is van szüksége, holott a tulajdon többség politikai érületére csakugyan ellenzéki? Minek a halomra földet hordani? nem árt egy kis moderator. A megye egyéb érdekeit jobboldali lap ép úgy képviselheti mint egy baloldali, tehát a „Békes“ fennállását mindenképen indokoltak tartjuk — részünkről. — Szerk.) Csak maradjon a „Békes“ öre vidéke érdekeinek, kapcsa a volt Békésmegye érdelemre egy, hazaszeretetre hasonló községeknek legalább a gazdaságiakat illetőleg. Mert voltak a megyék. (A régi értelemben vett megyék — akarja Ön

talán mondani. — Szerk.) Most újítják lesznek a kormány reformjainak az országgyűlésen történt megszavazása folytán. A kényelmetlen (talán kopott? — szerk.) eszmét munkába kelle adni. A munka eredménye? — várjuk: az idő felelni fog.

Már az igaz, hogy az ellenzékiek nagyon neki mentek az országgyűlésen a kormánynak. S érdekes lenne itt croquis-ját adni a békésmegyei képviselők magatartásának általában, különösen pedig az utolsó vita folyamán. Na de nem tesztem: mindegyiket nem tudnám öcsérolni.

Már most választanom kellene a halmaz tárgyban, mely agyamban kering. Margitsziget, zugliget, városerdő, sétaterék, vaci-utca, vízvezeték, hőség, síkló, budai aréna, pesti rak-part készítés, Duna-fürdő, rákosi homok és utsza-szemét — megannyi nevezetes figyelemre keltő Buda-Pesten. Vagy leírjam ama fenséges jelenetet, melynek szerencsém, hogy tanuja lehettem a múlt napok egyik éjjelén. Vizi-malom égett a Dunán. Ép ott, hol a Csepel-sziget kezdődik, hol legszelebb a folyam, legtöbb víz van. Rettenetes contrast. A habok tajtékozva dühösen nyalják a malom hajó oldalait; a láng óriás üstöke örülten csapong, — fel a magasba suhint, majd oldalt sustergeti az úde levegőt, a mint a vízi szellő koronkint erős szellé vállalva kényszeríti. A tűz villogása a habokban, az ezernyi cseppe foszlott víz hullámban rémesen tükröződik vissza, s ezerszeresen csillog a szemkápráztaóan vakító fényben. A menybolt sötét. Az öreg Gellérthegy szomorú világításban is: fájlalja terhét. Megrázkódító kép! Nagyobb hatású csak azon szcéna lehet, melyet két ügyes intrikus rendez most a világ számára: Napoleon és Bismark. Ismét a politikára tértem. Igen: a háború tán már ki is ütött, s mi várjuk: mit intéznek sorsunk fölött a magas hatalmak. Én semlegesállást foglalok — mig lehet (tavaly önkényteskedtem). Nem vitatom: melyik félnek van joga. Egyiknek sem adok igazat, s csupán azért, mert az egész egy ember otromba dicsvágyán, féltékenységén, szegény-dühén és állása tarthatlanságán alapszik. S ez az egy dönt milliók élete halála fölött. Csak okos ember volt az az Aristoteles, mikor azt mondta, hogy az ember „zoon politikon = politikai állat!“

Jövöre hát inkább Cassanova asszony állatairól. Azok nem politizálnak.

Körösparti Norbert.

Vidéki levelezés.

B.-Csaba, 1870. július 19.

A háziur otthon, sürgés-forgás és mulatozás házában, fel is köszöntik jó nagyon a háziurat, és a háziur mind erről — egy igét sem tud. Furcsa ugy-e? Furcsának elég furcsa biz az, de azért lehetséges; lehetséges azért, mert megtörtént; megtörtént pedig nálunk f. h. 16-dikán, amidőn a csaba-vásárhelyi vaspálya megnyílt. A vonat Vásárhelyről indulván, Vásárhely és Orosháza eljött, hogy Csabával a megnyitás örömeben osztozkodják. Itt tartzkodások idejét a vonat vissza térése rövidre szabta. Ezen rövid időből kellett volna kitelni a tisztelt látogatók restaurálásának és a csabaiakkal való barátságos érintkezésnek. Várták Csabát, várták; fel is köszöntötték ékesen; de a kit nem találtak, az Csaba volt. — Hát mióta közönyös Csabának a közlekedés? Mióta mondta fel az udvari-

ságot és vendégszeretetet? Mióta nem rázza meg szíve szerint a feléje nyújtott barátságos kezét? Mióta szokta magát méltó megrovásoknak kitenni? Csaba mindentől távol áll. A dolog egyszerű magyarázata ez: az illető vasuti urak talán elfeledték ezt a kis jelentéktelen helyeskedést a történelméről értesíteni. Persze, hogy a vasut csak ő érték van, mi köze ahhoz Csabának? Persze, hogy ők a társadalmon kívül élnek, minék a társadalmat leggyengédebb érzelmeiben kimélnők?

Ezen nem mindennapi kellemetlenségre következett aztán, ugyan az nap estéjén, a Széchenyi ligetben, kellemes dolog is.

Bartóky István ur azt gondolja, hogy az ő kedves gyermeke és tanítványa, a mi kis magán testgyakorló intézetünk, még jobban is fel lehetne szerelve, mint a hogy fel van; talán azt is gondolja, hogy a közönség pénzét, közügyre, mulatságon mintegy megvefni sokkal esélyesebb és igazságosabb, mint kéregetés útján csak az áldozatkész erszényeken vágni eret; azért már jóval előbb testgyakorlónk javára vegyes tárgyú estélyt tervezett, mely estély azonban az idő ingerkedése miatt csak ma jutott kivitelhez. Itt is műkedvelők szerepeltek.

Launer Károly ur bünyészeti mutatóványokkal gyönyörködtette a közönséget, Achim ur a házaló zsidó élethű utánzásával, ugyanezek Jeney és Schuch urakkal együtt az egyik, a tanuló ifjuság pedig a másik csoportban jól választott és jól kivitt műnépekkel. Program hiányában sem a tárgyakat, sem a szereplőket illetőleg részletesebb nem lehetek; elég az ahhoz, hogy a közönség élénk kifejezést adott megelégedésének. A mutatóványokat tánc követte, melynek éjjel vetett végett. Az estély bruttó eredménye 73 forint. Köszönet érte a fáradozóknak, köszönet a közönségnek, köszönet kiválsólag a rendezőnek.

A polgári iskola felett másod ízben tegnap folyt községi tárgyalás még nem érte végét; erről tehát jobb még nem szólni.

Ujdonságok.

— A helybeli torna- és tüzoltó-egylet, alkalmas idő esetében, mai napon tartja meg második nyári mulatságát a tornahelyiségben. Reméljük, hogy városunk közönsége tömeges megjelenés által adandja jelét az egylet iránt eddig is tanusított pártfogó részvételnek.

— A hivatalos lap ma egy heti (jul. 17-ki) számában olvassuk, hogy dr. Kis Józsa, megyénk érdemudus főjegyzője a kir. itélő táblához első rendű pötbíróvá nevezetett ki.

— Mikolay István orosházi járási főszolgabíró pedig ezen hivataláról a napokban leköszönt.

— Szarvasról vett tudósítás szerint, a lapunk legutóbbi számában is jelzett és f. hó 23-án megtartandó jótékony célú műkedvelői színelőadás zártkörű táncgalommal lesz egybekötve, melynek tisztai jövedelme az előadás jövedelmével egyformán, a nemzeti színház nyugdíj intézeti alap-tőkéje javára fog fordíttatni.

— Szerkesztőségünkhez beküldetett: „Zsándár kell-e vagy pandur? véleménynyilvánítás az iránt, hogy a magyar rendőrség miként szerveztessék“ írta Osváth Pál biharmegyei csendbízott. A 147 lapra terjedő könyv ára 2 frt, mely Mező-Keresztesre (Biharmegye) küldendő.

— Az alföldi vasut csaba-h.-m.-vásárhelyi részének

gottak a közönséges rablóhoz ugy hasonlítván, mint tojás a tojáshoz, siralombházba kerültek.

De ábrázolhat a siralombházi elítelt más fajta bűnöst is, a ki némi szánalmat szintén kelthet.

A magyar köznépjellemének kiváló vonásai szabadságszeretet, szilaj erély, érzékenység, hű legénykedés. Szabadságszerető, mert az egész nemzet elnyomva soha se volt, erélyes, legényes, mert bizik testi erejében, érzékeny, mert értelmes és van szíve, szilaj, mert műveletlen. Ezen tulajdonokkal nem egyszer megtörtént s fájdalom, történi ma is, hogy a legény szerelmében csalatkozik, rokonaival összezördül, vagy magát jogában sértve érezi s azzal nála egyszerre mindenek vége, elhagyja házat, övét, faluját, megteszi ezt kisebb büntetéstől való félelmében is, a mi a jobbágság idejében nem egyszer megessett, mert azt szabadságszeretete nehezen viselte, elszánja magát, világgá megy, futó betyárrá lesz, de mielőtt elveszne, a világ tudja meg az ő nagy szerencsétlenségét, „az ég alatt a föld színén nincsen olyan árva mint“ ő... előbb meg kell magát bosszulnia és pedig nem csupán, vagy olykor nem is azon (ha az nő), a ki őt megsértette hanem az egész gonosz világon a ki áldója van; vagy elszánja magát, őtet nem sokára felkasztyák, az okot hozzá majd szolgáltatja ő, de előbb még hallani fog róla a világ és megsíratja őt, a ki olyan szerencsétlen, a ki nem vétett a légynek se s őtet még is megsértették... Minden előtt fegyvert szerez meg jó futó, de pej legyen, fakó, vagy legialább sárga aztán

elvégi dolgát haragosával, ugy fosztja ki az első zsidót vagy nagy urat a kivel találkozik, ezzel a visszalépésnek minden lehetőségét magától elzárja, mi ellen különben biztos nem volna, a roszt világnak a harc meg van üzenve, a kocka el van vetve, most már jöhet a vármegye... Vakmerően bator, hiszen előbb-utóbb mindennek vége, ő a halálé, s jobb ha ma mint holnap harcolva, mint a bitófán. Felkeresi a magános csárdákat, s ha a fiatal csaplárosné olyan fajta, hát még egy kissé eszibe jut, hogy ő legény a ki lelke van, nem egy leány kacsingatott őtána... ha cigány van huzatja, táncol, iszik, busul, sir, haragszik, kihívó, nem fél senkitől, nem ő, a pénzt, — a zsidót — szórja, nem kucsecségből lett ő betyárrá, minék is neki a pénz, mátol holnapig tart az egész, ne is tartson, mert ő szerencsétlen, már gónosztevő is a ki nem is egyébre való hanem az akasztófára.

De jó szerivel magát azért meg nem adja, kibánja még a vármegye a nyelvét mig őt megfoghatja, s aztán akkor halálra lesz nem egy, nem kettő a ki őt meg akarja fogni. Majd cimborákra talál, valóságos rablókra, menne is velők, meg nem is, de csak elmegy, hisz ugyis vége mindennek, mind mélyebbre süllyed, de őlni ő nem öl, hacsak verekedve nem, végre ha el nem lövik, hanem legyűrük s már akasztófaképes, az az a 20-ik évet (!) már betöltötte a — siralombházba kerül.

(Folytatjuk).

Stájerországi képek.

— Visszaemlékezés tavalyi utamra. —

II.

(H. O.) Gleichenberg Magyarország határaihoz igen közel (10—12 órányira) fekszik az 1888. bécsi láb magasságu Gleichenberg nevű hely déli lejtőjén. Keletről s nyugatról szeliden emelkedő dombláncolat veszi körül s a völgy nyílását a déli langy szellők elé tárja. Valóságos idylli hely e völgy, melynek egyik oldalát a fürdő izléses épületeivel, kertjeivel és pompás sétányainak sürti fasoraival foglalja el. „Das Gleichenberger Thal“ — mondja Hammer Purgstall egy munkájában — „das durch seine Gesundbrunnen in der Ebene nun berühmter als durch den Erbauer des alten Schlosses auf dem Berge, ist ein fortlaufender Garten, den die Natur im grossem angelegt.“ Buch pedig a következő szójátékkal jellemzé: „Berge ohne Gleichen.“

Gleichenberg már a rómaiak előtt is ismeretes volt és gyógyforrásai már általuk is használtattak. Később ez utóbbiak feledékenységbe mentek s az ugynevezett „római kut“-at csak 1845-ben fedezték fel újra. E kutnak terméskő-faragványai nagy Constantin korából figyelmet érdemelnek.

A mostani gleichenbergi fürdő helyet, Stájerország egykori helytartója gróf Winckenburg alapítá 1834-ben. A fürdő forrásainak bámulatos gyógyhatása miatt, csakhamar figyelem tárgya lett s ma már a bel- és külföld legtávolabb részeiből sietnek oda mindazok, kik üdülést, gyógyulást keresnek.

Gleichenberg...

megnyitása e hó 16-án csakugyan végbe ment, mint ezt a fennebb közölt csabai levél is tanúsítja. — Ennek kapcsán, mint reánk gyulaiakra nézve érdekelt fel- emlíjük, hogy a vasuti locomotiv néhány nap óta már Gyula határában a város alatti indóház helyig is eljutott, még most persze nem utasokat, hanem a vasuti munká- latokhoz szükséges anyagokat szállítva.

— „Uj nemzedék“ cím alatt György Endre szer- kesztése mellett havi füzetek fognak megjelenni. Céljük: hogy a jogi, történelmi s különösen az államtudományok körében közlőne legyen a hazai, szűkebb körben az országgyűlési ifjúság komolyabb törekvéstű tagjainak. Előfizetési ár 6 füzetre 3 frt, 3 füzetre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a szerkesztő bizottság elnöké- hez: Fülöp Károlyhoz (Pest, váciut 60. sz.) küldendők.

Vegyes hírek.

— **A m. kir. honvédelmi miniszterium** mind a horvát-szlavon-dalmát országos kormányhoz bocsátott ki intézvényt, mind a honvédelmi parancsnokságokhoz s ezek után a honvédszázaljak parancsnokságaihoz és az országos törvényhatóságokhoz körrendeletet. Az elsőben tudtul adja a miniszterium, hogy a horvát-szla- von osztlály kebelében is megalakulván, az eddig a dal- mátszlavon országos kormány által kezelt ügyek a ma- gyar honvédelmi miniszterium által lesznek kezelendők s intézendők. E végből felhívja az országos kormányt, hogy az ujoncállítási teendőket még mostanra teljesítse, továbbá, hogy ez osztály létrejöttéről a törvényhatósá- gokat s magánfeleket tudósítsa. A honvédelmi területek pa- rancsnokságaihoz részint közvetlen magatartást, részint a honvédszázaljak parancsnokságaival alkalmazkodás végett leendő közlés tekintetéből több szabályt bocsátott ki. Nevezetesen, hogy mindazok, kik életkoruk 32-ik évét be nem töltik, avagy, ha netán hadköteles korba lépések előtt soroztattak volna be magukat, a besoro- zástól számítandó tizenkét s illetőleg tíz évi szolgálati kötelezettségeket le nem róják, csak ideiglenesen föl- mentetteknek, illetőleg elbocsátottaknak vagy a póttar- talékból kitérülteknek tekintendők. — A törvényha- tóságokat a póttartalék és honvédség nyilván tartásába áthelyezett egyének létszámának ellenőrzése tekintetéből utasítja. Először is a budai főparancsnoksághoz bocsá- tott ki rendeletet azon egyénekre vonatkozólag, a kik a harmadik vagy magasabb korosztályba esvén, sorszá- maik szerint a sorhadba vagy póttartalékba valóan be- oszthatók, ha a mult évi ujoncozás alkalmával ideigle- nesen föl nem mentettek volna. A miniszterium felhívja a törvényhatóságokat, hogy az ügy fontosságához ké- pest, szigorú felügyeletet gyakoroljanak a szükséges igazolmányok beszedésében s bírálásában, s oda töre- kedjenek, hogy egyetlen hadiszolgálóra alkalmas és 32 évesnél ifjabb férfi se vonassék el a hadkötelesek sorá- ból több időre, mint a meddig a törvényes cím engedi. Végül utasítja a hatóságokat, hogy utolsó ujoncozások folytán a honvédség nyilvántartásába áthelyezendő egyé- nekre vonatkozólag, az állítási lajstromok hibátlan és hitelesített kivonatai, f. é. augusztus 31-ig az illető hon- védszázaljak-parancsnoksághoz tétessenek át.

— **A porosz-francia tábornak** már Budán is áldo- zatul esett egy bajor asszonynak az — orra. Egy po- rozsz munkás, kinek bajor felesége van, mind ez ideig

igen békeességben élt nejevel Budán, a legutóbbi hábo- ru kitérése azonban a poroszellenes asszonyt oly szen- vedélyes nyilatkozatra ragadta, melyet a férj el nem tűrhett. A leghevesebb polemiká vége az lett, hogy a bajor asszony betört orral, jajgatva szűlő férjét, a leg- kegyetlenebb poroszt minden porosz közt. Hogy fégy- verszűnet vagy teljes béke állott-e helyre a harcias fe- lek közt — arról hallgat a krónika.

— **Egy ács**, ki e napokban a lánchíd gyalog-járdá- nak egyik részét igazgatá s egy szál deszkán feküdt végig, hogy egy kis csavart illő helyére illesszen, vé- letlenül kiejtő kezéből a csavart s utána kapott. Egyik oldalról sem levén mibe fogóznia, egyszerre elveszté az egyensúlyt s hanyatthomlok bukott a Dunába a csavar után. Kis idő múlva ismét a hidon dolgozott, még a csavart is megmentette. A hidon egy asszonyság ki bukni látta az ácsot, ajultan rogyott össze.

— **Közelébb ítél** Bihar megye büntető törvény- széke a Bihar és Püspöki közt elkövetett posta-rablási ügyben. A főbűnösök 20, 18, és 15 évet kaptak; a kisebb bűnösök 6 és 1 évre ítéltek.

— **Egy váltó-nyelő.** Egy K. nevű budai lakos, ki nem a legjobb hírnek örvend, nagyon különös módon akart közelébb megszabadulni egyik hitelezője zaklatá- sától. Midőn ugyanis egy budai ügyvéd-segéd megjelent nála a lejárt váltóval, a polgár kikapta kezéből a vál- tót, darabokra szaggatá és elnyelé, azután megragadta galléránál az ügyvéd-segédet s kidobta az ajtón.

— **Éji-örök és katonák.** Debrecenben közelébb vé- res összeütközés volt a bakterok és három ittas katona közt, ki nagy zajjal ment éjjel az utcán. Az örök meg- szólították a katonákat, hogy ne zajongjanak, mire a katonák kardot rántottak s neki rohantak az öröknek, kik szintén nem maradtak télen. Végül egy ör nehéz sebet kapott a katonák pedig sok ütletet.

— **Ludwig János** holt-tetemet Bélan e hó 20-án nagy gyász-ünnepélyel temették el. Az egész környék képviselve volt a temetésen. A háznál Weber lelkész mondott gyász-beszédet, mire a bélai dalárda a „szózat“-ot énekelte. A koporsót a fekete ruhába öltözött férfiakon kívül, 14 fehér ruhába öltözött fekete fátyolos bé- lai hölgy is kísérte.

— **Névváltoztatások.** A belügyminiszterium legu- tóbbi jelentése szerint, 1870. január 1-jől június végeig 76-an változtattak meg törvényesen nevüket.

— **Hőség után.** Somogy megyében a roppant forró- ság után, mely már tűrhettelen kezdett válni, folyó éjféli hábo- ru s vihar keletkezett mindenütt, de különösen N.-Kanizsán, hogy a mezőkön mindent felforgatott. A villám több helyt leütött és sok kárt okozott. A szőlőkben is meglátszanak nyomai. A sebes eső a lapályokat egészen beiszapolta.

Gazdászat, ipar, kereskedelem.

— **Az arad-tömösvári vasutat** mely néhány hét mulva már elkészül s melyet régebb hírek szerint az osztrák államvaspálya-társaság volt kezelés végett átve-endő, újabb hírek szerint a tiszai vasutársaság akarja örök áron megvenni.

— **Keresk. összeköttetések Angliával** a pó- rozsz-francia háboru által nagy megzavartatásnak néznek elébe, miután az ut oda el lesz zárva. A bécsi keresk.

kamra idejekorán figyelembe véve e körülményt, arra irányozza a figyelmet, hogy mentül előbb biztosítsák új közlekedési vonal Triesten, London és Liverpoolon át. Ennek nemcsak a mi kereskedelmünk vennie hasz- nát, hanem az angol is és kivihetősége nem ütköznék nagyobb szerű akadályokba, ha a vasutak mérsékelt ta- rifákat hoznának be a trieszti vonalon.

— **Magyarország** lisztermelése, Wagner László pes- ti tanár kimutatása szerint Magyarországon van össze- sen 148 gőzmalom, 170 malmom, 475 szélmalom, 7966 szárazmalom, 4301 hajómalom, és 9173 malom, patakok és folyók mellett, mindössze tehát 22,234 malom, 32,000 kövel. Minden köre évenként átlag 2000 gabnát számít- ván, kitűnik, hogy a ma fenálló malmok évenként mint- egy 64 millió mérő gabnát képesek megörölni.

Országos vásári tudósítás.

Gyula július 18-án. Ma szedték fel sátor-karóit a gyulai nyári országos vásárnak, — melyet Mária-Mag- dolna napinak, vagy kis-vásárnak is szokták nevezni. Már e hó 10-én kezdett gyűlni a sertés-vásár, mely azon- ban uagygyá nem birt semmiképen lenni; nem azért, mert már a téli és tavaszi vásár a sertések színét, ja- vát elvitte, — a mostanira már a maradék nyájak. Ju- tottak, azok is csekély számban, — s még ezek sem találtak nyomott áron sem, — dacára a látszó jó árpa és kukurica termésnek is, nagyobb részben vevőre. — Az összes sertés-forgalom a 12—13,000 darabot alig ha- ladta meg, minek negyed részénél több nem igen kelt el. A bécsi, pesti, pozsonyi, győri, soproni és szegedi idejáró nagy-kereskedők — és hízalók közül, — csak 3-an voltak most, ezek is csak mérsékelt vásárlást tevén a sovány süldőkből. — Szokás ellen a sertés-vásárt most csak szerdán kezdték meg a vétellel, és kinyújtották péntekre is; látszott, hogy vonatva vették, — látszott hogy ráérték duszkálni a jószágban, — s látszik, hogy az eladók nem nagyon szívesen akarták visszahajtani nyájukat, de vártak a vásár legvégére is, — hogy el- adást tehessenek. — persze a hadüzenet akkor még itt nem tudott, — s ez is tehetett valamit a dologra. —

Az árak ily viszonyok között s a miatt, mert kevés volt a vevő, — az is inkább a tarlókat használni kívá- nó gazda közönség és a hízalást kicsiben üző egyes gyulai iparosok köréből volt, — egész vásár folyamá alatt alatt maradtak, és következőképen alakultak:

Az igazi prima süldők hiányozván, — a középszerű- ek lelegeje a másfél és két éveseknek ha jó husban voltak 45 ftről 50 ftrig — kivételkép 52 forintig kel- tek páronként az ösmertebb hízekony nyájából. Az ez- után való classisuk 30 ftről 35—37 ftrig keltek a faj és hus-állapothoz képest; — mig az egészen cse- kely másfél éves söt rosz fajú és nagyon sovány mis- más két éves nyájak is, 18 ftről 25 ftrig nem könnyen keltek el. —

Öreg sertés csak kisebb falkában vagy páronként volt. — s még erre sem volt jó vásár, és egy jobb fa- ju falkát is, elkeseredett gazdája 48 ftrjával oda adott páronként, — mig kivételkép 55 frt, de ellenben 40—45 forintos eladások is fordultak elő. — A malacoknak sem volt általános erős kelete, sem elég jó ára, mi mint az egész sertés-potyaság előre várható nem vala. A hizott

a Constantinfórrás, melynek vize legismeretesebb; az Emmaforrás; a János-kut és a Remete-acélfórrás. Van még egy, az ugynevezett Károlyforrás, mely azonban jelenleg nincs használatban. — Ezek között a Constantin- fórrás vize kitűnő gyógyhatásánál fogva leghasználtabb és szakértők véleménye szerint a híros emsi fórrással, mind vegyállományára, mind gyógyerejére nézve egyenlő.

Eltekintve a vidék szépségeitől: Gleichenberget épüle- teinek izlételisége s a rend és tisztaság, mely itt min- denütt feltalálható a legkellemesebb tartozkodási helyé- teszik. Igaz, hogy ki zajos, változatos életet keres, az ne menjen Gleichenbergbe; a nyugalom, a megpihenés he- lye ez, test és lélek egyaránt békés nyugpontra talál itt. Séta, társalgás és könyv: e három körül forognak az élvezetek; közbe-közbe, hetenkint egyszer kétszer a fürdőigazgatóság tombolat is rendez, mely alkalommal aztán egy-egy sze- rény szivartartó vagy gyufa-skatulya elnyerése remé- nyében minden mozogniképes fürdővendég megjelen a nagy étterem előtti árnyas sétányon. Ki zongorázni tud és akar, az a „Cursalon“ vörösbárony butorokkal el- látott egyik melléktermében meglehetősen zongorára talál; itt egyébiránt egyebet is talál az ember: a fürdő nő- vendégeit, albumokban lapozva, vagy — mint gyenge mellékekhez illik — csendesen társaloga egymással; majd kiválik a koszoruból egy-egy nyulánk halványar- cu leánya, leül a zongorához s nagy figyelem között játszik el valami bravour-darabot . . . .

Estefelé élénkbb színt nyer a fürdő: a sétalók egész raja borítja el a „Vereinshaus“ és a zöld kuszó növény- nyel sűrűn befutott „Terrasse“ előtti térséget. Ilyenkor

üzés a húság és — kölcsönös mustrálás ideje követke- zett be. Valóságos kiállítás, tarkasággal változatossággal. Egy-egy redős arcu mama boldog meglepedéssel néz leánya után, ki lágyan susogó selyemöltönyében társnői körében sétál alá s fel a fasorok között; kacér menyecs- kék élénken társaloga illesztik szép szemeik elé ste- cher-üket, bizonyosan valami délezeg uracs tekintetét vi- szonozva az üvegen keresztül; itt kölcsönös bemutatá- sok, ott zajos társalgás, egy-két irigy szempár gunyosan néz végig egy elhaladó csinos nőt — bizonyosan vala- mi megróni valót találtak rajta; néhányan összedugják fejüket rostálják az embereket — hja! a megszólás visz- ketege a betegek e menhelyén sem tartozik a tarkasá- gok közé: mindenütt emberek az emberek . . .

Mig a fürdőközönség nagyobb része a tarkaság e színhelyén időzik, azalatt egyes családok vagy társasá- gok csendesebb időtöltésnek adják át magukat. Ime a pazar rendezésű „Villa Triestina“ lakói dr. Hausen fürdőorvos e gyönyörű nyári laka hús előcsarnokában ülnek kedélyes beszélgetésbe merülve. Az inposans D'Orsay villa vendégei pedig egy nagy családot képe- ve, a villát övedző pompás park frissítőkkal rakott asz- talai körül foglalnak helyet, mig valamivel távolabb egy magasabb ponton közvetlenül a „Brüner Haus“ előtt, másik társaság a kilátás szépségeit élvezi. És a brüni ház előtti kilátás valóban meglepően szép is: jobbra a gleichenbergi vár colossalis falai magas hegytetőn, a vár Trautmansdorf gróf tulajdona, balra buja tenyészetű völgy lelegező nyájak és az ezeket őrző gyermekek felhangzó vidám dalaival; a háttér erdős halomlánc s

Azok, kik kissé hosszabb sétát akarnak tenni, a „Taferl Wirth“-et keresik fel. A „Taferl“ a most leirt völgyön túl elnyúló dombok egyikének tetején épült egyszerű kis ház, mely fogadó; „Wirth“-je pedig egy alacsony termetű, megnyerő arcu stájer, ki rendkívüli előzékenységgel fogadja vendégeit s a gleichenbergi árákhoz képest nagyon olcsón látja el. A ház udvarán felállított kuglizó, hinta, céltábla és egyéb játék-eszkö- zök sokakat csalnak ide, de a „Taferl“-t kétségkívül leginkább a szép kilátás, mely ablakaiból kinálkozik — teszi keresetté. — E helyen magam is sokat időztem egy-két honfittársammal, kik közül az egyik — ismer- tebb publicistánk egyike — szellemes társalgásával sok élvezetes órát szerzett. Szemben a dombbal, melyen a „Taferl“ áll, csinos kis falu: Trautmansdorf terül el apró házsoraival, a falun innen egy temető falkerítése fehérlik, ide szállítják éjnek idején azokat is, kik Gleichenbergből nem mehetnek többé haza, a kiknek már a Constantinfórrás sem használt . . . .

Egy másik közeli kirándulási helye Gleichenbergnek a „Klauser“, mely szintén egyetlen habár egyemeletes házból áll s melynek közelében a már említett Remete- fórrás van. A „Klauser“ leginkább azok látogatják, kik- nek forrása vizét használni kell, vagy kik a gleichen- bergi vár megtekintésére menvén itt útközben pihenőt tartanak. De azért akadnak számosan, kik csupa kedv- telésből is meglátogatják e helyet s reggelijüket vagy uzonnájukat jönnek ide elkölteni.

sértésből a lacikonyhások ha vettek néhányat, — mások rá sem igen néztek. —

A szarvasmarha vásár oly nagy terjedelmű volt, melyet újabb időben csak ritkán láthatunk. A miatt, mert a marhavásár közepében száz meg száz szekér áll rendetlenül minden felé, s nagyobb csapat marha csak kevés jött, a vásárgog bérlő pedig nem szereti közleni, hogy jövedelme ki ne tudassék, a behajtott jószág számát, majdnem lehetetlen a marha számát egészen hiven megállapítani, tehát csupán hozzávetőleges számítás kell beérni s ily módon a behajtott szarvasmarhák számát 8—9000-re mint legkevesebbre tehetni.

Néhány falka erdélyi szép cimerez nagy ökör adta meg e vásár koronáját, és épen az ilyen jószág volt a legkeresettebb, azért igen jól is megfizettetett.

Nagyvevőkül egy Cseh, egy bécs-vidéki, egy soproni egy nyitrai nagyobb gazdaság szerepelt, maga a cseh ide máskor is járni szokott, vevő 200-tól 300 darabig szándékozva a legnagyobb ökrökből venni, — de aligha teljes számában kibirta venni, — a többiek egy egy százat vettek legalább. — Felsőbb megyei nagy tisztújító tótok a 3 éves tinókra, a mézárások a jobbacskamédő jószágra, voltak kész vevők, — de székre való

jó hus épen a legkevesebb volt, — jobbára csak tarló és sarju mezőre való főlhúsok voltak a meddők is.

A bizton kitudott árak következők voltak:

Az erdélyi válogatott szemenszedett prima fiatal 5—6 éves ökrökből a cseh vevő egy 36 darabból álló kis falkát 420 ftjával fizetett páronkint. Ez volt a legszebb, legdrágább csapat ökör az egész vásárban. — Egyéb-ként a prima ökrök ára 380 ftól 400 ftig volt, mint általános folyó ár. A másodrendű nagy ökrő 350 ftól 380 ftig; — a középszerű ökrő 260—320 ftig; — a csekélyesé 200—240 ftig; — a négy éves szilaj tinó ára 300—350 ftig, a 3 éves 240—280 ftig; — a 2 éves 50—140—170 ftig kelt páronkint; — a rugott tinó pedig 40 ftól fel egészen 90 ftig a minőséghez képest.

A meddő tehének 1-ső osztálybeli jó husuak drbjá 100—120 ft, 2. oszt. 75—95 ft, 3. oszt. 60—70 ftig, a 4. oszt. 40—55 ftig.

Az egészen sovány marha rossz áron sem volt kelen-dő s annyira: hogy a legnagyobb rossz husu mustra ökör párja 200—240 ftig alig kelt.

(Folyt. köv.)

Hetivásári tudósítás.

Gyula július 22-én. A mai hetipiác ismét igen gyér volt, országos vásár utáni hét is volt, nagy munka idő is van, nincs is mit behozni, mert az esőzések miatt még az aratásnak is derekán vagyunk, nem hogy kész nyomatott új gabona eladó volna. A mi kis piac gyűlt, azt is már reggeli fél 8 órakor az eső szétszórtatta. Az összes szekérforgalom alig haladta meg a százat s ebből 25—30 szekér hozott egy-egy kis gabonafélét, jobbára ó búzát, egy kevés új búzát és árpát.

Az új búzából csak középszerű vadborsós és csekélyebb kétszeres volt néhány köből, az elsőnek 820 kron, az utóbbinak 6—6.40 krig kelvén köble mint egészen nyers portékának.

Az ó buza 8—9.50 krig kelt a minőség és mennyiséghez képest.

Új árpa néhány szekeren hozatott be, de alig bírtak vele megállni, mihőn szekérszámra a vevők lefoglalták, maguk közt felosztották s 3.60—4 ftig egymás kezéről kapkodva fizették köblét a nyers rostálatlan árpának, míg a rostált 2 éves árpának 4.80 kron is vétett köble háztól, kivételkép egyes olyanok által, kiknek a piaci új árpából nem jutott.

A kukurica szekérről 5.60—70 kron gyorsan elkelt, a vékázó kofák által pedig 6 frton adatott köblönkint a ponyvákrol. Sz. L.

HIRDETÉSEK

Hirdetmény.

A békésmegyei kórház tulajdonát képező s jó karban lévő magtár, folyó júliushó 31-én délután 3 órakor, három egymást követő évre, a helyszínén tartandó árverés útján bérbe fog adatni.

Továbbá ugyanakkor s ugyanott, az említett kórház tulajdonához tartozó és az ugynevezett „Bárdos“ laposán fekvő 11 hold zselérföld, ugyancsak három egymásutáni évre haszonbérbe adatik. (68) 2—1

A békésmegyei kórház állandó bizottsága.

Egy jó sikerrel működött, jó karban levő, 6 ló erejű járgány-zsákoló, s hordozható RÖCK-féle

CSÉPLŐGÉP

(66)

ugy szintén két 13 soros

3—3

kanalas-sorvető gép

olcsó áron eladó.

Értekezhetni ez iránt Bossányi Miklós tulajdonossal Bánhegyesi pusztán, u. p. Csanád-Apáca.

KELLER és ZSITVAY

ujjon nyitott

női divatkelme raktárban,
Pesten, szervitater 6. sz.

Mindenemű legújabb **selyem, gyapju és gyapot női divatkelmék**, francia **shawlok és kendők**, angol **plaidok**, nem különben mindenemű kész **női felöltők és öltözékek** (Costume), valamint itt elő nem sorolt több más új női **divatcikkek**, izletes és nagy választékban s a lehető legolcsóbb áron kaphatók.

Ruhák készítése a legújabb divat szerint saját szabóműhelyükben gyorsan, izletesen, s jutányos áron eszközöltetik. (48) 12—12

Kivánatra kelmenintászeledek legnagyobb készséggel küldetnek.

Mindenféle

valódi amerikai varrógépek

alólírottnál gyári áron, 5 évi jótállás, díjmentes oktatás és részletfizetés mellett kaphatók ugy szintén azoknak kijavittatását is elvállalja.

(60) 13—3 **Kálmán Zsigmond,**
Gyulán.

(67)

Ház eladás!

3—3

Gyulán a feketesas-utcán lévő ujonnan épült 544/1. sz. alatti ház, mely magában foglal 8 szobát, 2 konyhát, 1 kamarát, 1 istállót, 1 kocsiszint és más mellék épületeket,

szabad kézből eladó.

Értekezhetni a bentlakó tulajdonossal.

Hirdetmény.

Alólírott elnökség, a Kör vendéglősi állomása iránt ezenel pályázatot nyit, s a pályázni kívánók ajánlataikat f. évi augusztus 28-áig, mint a választás határnapjáig, alólírott elnökségnél beadhatják, a hol a feltételek is, mindenkor megtekinthetők.

Kelt a gyulai polgári kör választmányának, 1870. évi június 18-án tartott üléséből.

(65) 3—3

Party Ferencz,
elnök.